

Seznam vyobrazení

- 2|3: *Fantazie v modré a bílé, sníh jako masiv a sníh jako tvar. Studniční hora má modrý klín. Zemský červíček v zajetí sněžných strašidláků.*
- 4|5: *Díváme se za časného jitra od Výrovky k Rýchorám. Prošli tudy dva kumštýři-výtvarníci: noční věje nastavěla do krajiny sněhuláky a vycházející slunce namalovalo nebe i sníh.*
- 6|7: *Od horských velikánů sjíždíme k lidem do tepla a bez pečí, horských chat. Budova pod panoramatem zasněžených Kozích hřbetů je Vojenská zotavovna ve Špindlerově Mlýně.*
- 8|9: *Bohatá a chudá příbuzná, horský hotel Martinovka a stará krkonošská chalupa.*
- 10|11: *Dvoji kompozice na téma: v popředí strom, v pozadí les. Anebo dvakrát ráj lyžařů, jednou v Horní Malé Úpě a podruhé v Peci pod Sněžkou. Klid stromu, modré nebe nad lesem a chaty na stráni sdělují, že je tu ticho, pohoda, a že je k tobě, hoste, krajina přívětivá.*
- 12|13: *Vycházející slunce rozdělilo krajinu na zdání hor a moře. Ale je to jen zimní pohled na Kotel v západních Krkonoších.*
- 14|15: *Dvoji pohled na horské velikány. Pohled na Železnou horu ze svatopetrského údolí má v popředí alej stromů, které tu vysázeli lidé. Díváš-li se však na Sněžku s Obrím dolem, tu ti já, osamělý strom, sdělují, že tady už, člověče, nejsi pánem. Tady bytují horští obři v propastech a jejich dech-vítr mi orval větve.*

- 16|17: *Mikro- a makrotrhlina ve sněhu: v pohledu zblízka je to kvítek
bledule na horské louce, v pohledu do dálky, od Harrachových kamenů
ke Kotli, jsou to loňské vřesy, tráva a skála a lišejník, osvobozené
prvním jarním sluncem.*
- 18|19: *Obrázky z dvojí pouti za jarním horským sluncem: jednou po hřebeni
Krkonoš k Jestřábím boudám, podrubé mezi lavinovými poli na
svazích Studniční hory.*
- 20|21: *Sněžka a Luční bouda, velký a malý soused ve sněhové poušti. A vítr
si kolem nich hraje se sněhem, vytváří kry a přesypy jako v písku.*
- 22|23: *Svědectví o příchodu jara na hory zapsali svými květy svědkové:
za elementy sudetsko-karpatské koniklec jarní (*Pulsatilla vernalis*)
do porfyru v Čertově rokli,
za arkticko-alpínské elementy lomikámen vstřícnořistý (*Saxifraga
oppositifolia*).*
- 24|25: *Časné jaro na horách, horská bystřina má čerstvou sílu. Na
Rýchorské louce projasňuje první zeleň mezi loňskou stařinou.*
- 26|27: *Dokument z krkonošské klenotnice
(neboť krkonošské glaciální kary
patří k floristicky nejbohatším botanickým lokalitám).
Koniklec bílý – *Pulsatilla alba*
Prvosěnka nejmenší – *Primula minima*
Údaje o lokalitách:
Malá Sněžná jáma hostí 216 druhů rostlin, Velká a Malá
Kotelní jáma, nadmořská výška dna 1100 m, horní brana 1400,
rozloha 100 ha, hostí 213 druhů rostlin.*
- 28|29: *Takové je krkonošské léto turistů: výstup na horu nad temnou zeleň
lesů na Kozí hřbety a pak odpočinek ve svěží zeleni svatopetrského
údolí.*

- 30|31: *Svědectví o jaru v horském lese, rašící buky, v pozadí panoráma Kotle.*
- 32|33: *„Když kvetou petrklíče, má kamení mladý,“ říká horský hospodář. Tehdy bere brábě, aby přečesal svou louku, kterou si dědkové vytrucovali na stráni, a aby z ní odnosil kámen na bromadu. Z toho kamene vyrostly pak od časů pradědků remízky mezi poli jako pomníčky hospodářovy dřiny a na nich se uchytila bříza. Na takové louce není dovoleno šlápnout ani rusalkám.*
- 34|35: *Dvakrát podobné seskupení přívětivých a pobostinných budov v zeleni lesa a pod horami, a přece jsou to místa velmi odlišná: Špindlerův Mlýn je nejveselejší a Janské Lázně nejsmutnější místo Krkonoš. Do Špindlerova Mlýna se jezdí za rekreaci, na výlet, na víkend, vítat příchod Nového roku, oslavit vítězství v závodě na lyžích či na divoké vodě. V Janských Lázních sedávají za slunných odpolední po všech parkových lavičkách děti po obrně, pacienti na vozíčku a o holích. Termální prameny a rehabilitační léčba vracejí život znehybnělým údům. Špindlerův Mlýn znamená pohyb, Janské Lázně jsou naděje na možnost pohybu, – a snad v tom je utajena příbuznost obou snímků.*
- 36|37: *Na Benecku jsou rozhledy do daleka a do široka, je tady mír mezi lukami a touha bratřit se s kytičkami. Připíjím s včelami z medových kališek na tvoje chudobné bohatství, gaudeamus, ať žijou prázdniny, violko žlutá!*
- 38|39: *Pohled pěšího tuláka od chaty Severky ke Sněžce a pohled motoristy, jedeme Velkou Úpou k Peci.*
- 40|41: *Ostružiník moruška – Rubus chamaemorus bytuje na krkonošských rašeliništích od doby ledové a dosud si vede čile. Projděme rašeliništi s jezírky a ostrícemi tiše, – žijí tu prababičky krkonošské květeny a v rašeliništích jsou pylovými zrny uloženy rodopisy stromů.*

- 42|43: *Jestli vás vyvezla lanovka ze Špindlu na Pláň, zastavte se a poblédněte na panoráma Kotle, – přehlédněte západní půlku Krkonoš. A pak se podívejte z pátky do údolí, kde se v zeleni ztrácí a opět prosvěcuje Špindlerův Mlýn. Jak je tam asi zdrávo!*
- 44|45: *Jako motiv z konce léta v Krkonoších jsme vybrali pohled na Černou a Světlou horu, Sněžka je v pozadí. Zelen v popředí přechází do zlaté, nad pevnou linií kopců je vysoké nebe. Vzduch je průzračný, krásná viditelnost. Hory se otvírají těm, kdo mají rádi dlouhé pochody a výhledy do daleka.*
- 46|47: *Představujeme vám krále a korunní princeznu krkonošského léta: jestřábník oranžový – Hieratium aurantiacum a sasanka narcisokvětá – Anemone narcissiflora.*
- 48|49: *Léto v Harrachově a v Peci pod Sněžkou. Obě ta výletní místa jsou spřízněna po ohni: v Peci žihali kdysi arsenik a v Harrachově dosud žhnou sklářské pece.*
- 50|51: *Krkonošské léto zdobí dvě lilie: lilie zlatohlávek – Lilium martagon je skromnější z obou, našli byste ji častěji. Lilie cibulkonosná – Lilium bulbiferum je šlechtična, urozená paní na Rýchorách.*
- 52|53: *Jste-li unaveni, usedněte. Babočka admirál usedla na arniku a žluťásek si vybral sibiřský česnek.*
- 54|55: *Dva pohledy z pěší túry, Špindlerovka s Malým Šišákem v pozadí a Cesta česko-polského přátelství po hřebenech, v pozadí Sněžka.*
- 56|57: *Plody horského podzimu: brusinky na stráni mezi kamením a křemenáč mezi vřesem.*
- 58|59: *Dvakrát na téma vody: voda-děťátko a voda-prababička. V kulaté kolébce na snímku pramení ruka Labe, a jezírko v úpských rašelinách napájela snad věčnost.*

60|61: Podzimní nálada nad Modrým dolem, Světlá hora je v pozadí. Mlhy stoupají mezi lesy, na cestě zůstal už ležet první sníh. Všimni si tyčů, které vyznačí cestu, až sněhu přibude, – nebude to už dlouho trvat.

62|63: Dvakrát slunce pozdního podzimu: jednou se klouže, už studené, po zamrzlém rašelinovém jezírku, a podruhé ozáří stráň s kosodřevinou, za níž se v pozadí rýsují Mechovinec, Černá skála, Šerín a Žalý. Tamtou vlnovkou přes čtyři kopce vede lyžařský závod a tou lyžařskou trati snad vjíždí k nám na hory zima.

64|65: Podzim a stáří – to jsou Rýchory. Na raněném dřevě se usadil choroš. Zkřivené stromy rýchorského pralesa jsou starci, kteří vyprávějí o zápase s větrem, se sněhem, o padání listů a o tlení, o polomech a nemocech a možná i o tom, jak je jim už ten život dlouhý.

66|67: Kdo si chce povídat s přírodou a slyšet v ní brdinské zkažky, ať vyjde na Kozí hřbety, projde špalírem klečících borovic a vyslechne poselství lišejníků: My tady, poutníku, držíme život na skále, živi jen o slunci a vodě, a ještě šatíme nabébo, tu starou skálu. Scházíš dolů mezi trsy hořce. To je přece kytky do toho tvrdého království, dokáže vykvést, když všechno už odkvétá, a vysemeni i na sněhu.

68|69: Horští obři si zatopili na zimu a z jejich roklí stoupá dým. Celý Labský důl i se všemi čarovnými zahrádkami se ztratil v bílé mlze.

70|71: Hleď, tady snad vznikly pověsti o Krakonošových dukátech: buky se zbarvily do zlata a vysypaly pytle dukátů do Bílého Labe.

72|73: Bukový les už shodil listů, buky jsou nabé a smrky oblékly první jinovatku.

74|75: Odkvetlý hořec a mlhy na horách hlásí příchod zimy. Obří boudu oddělila od Sněžky mlhová stěna.

- 76|77: *Slunce už nebřeje a sníh pod Sněžkou začíná v krajině svoje kouzla.*
- 78|79: *Vánoční hosté vyjíždějí lanovkou na Černou horu. A sníh-ozdůbkář vystrojil pro vánoční svátky na horách tisíce stromků.*
- 80: *Západ slunce z Luční hory. Mraky i sníh se barvami opět k sobě přiblížily.*